

OPINIE & ANALYSE

'Van zoveel artiesten begrijp ik niet wat ze bezielt. Moedig zijn ze wel, want als ik zo zou schilderen, zou ik me in de Theems verdrinken.'

Schilder **MICHAËL BORREMANS** bewondert de moed van zijn minder getalenteerde collega's (in De Morgen).

WAAROM DE FRANSTALIGEN 'NON' ZEIDEN

Bart De Wever mag dan teurgesteld zijn dat zijn nota door de Franstaligen werd verworpen, het voornaamste doel van de N-VA is volgens **PASCAL DELWIT** bereikt: 'zich opnieuw in het centrum van de Nederlandse politiek en media nestelen.'

Alles behalve verduidelijking

PASCAL DELWIT

Wie? Politicoloog aan het Centre d'étude de la vie politique van de ULB.

Wat? De Franstalige partijen hebben zich niet vergalopperd toen ze de nota van Bart De Wever verwierpen.

Waarom? De nota was onevenwichtig en diende vooral de Vlaamse frontvorming.

De Franstalige partijen die sinds juli betrokken zijn bij de onderhandelingen hebben de idee verworpen dat de nota gepresenteerd door de 'verduidelijker' de basis kan zijn voor een compromis tussen de gesprekspartners. Vanwaar die weigering?

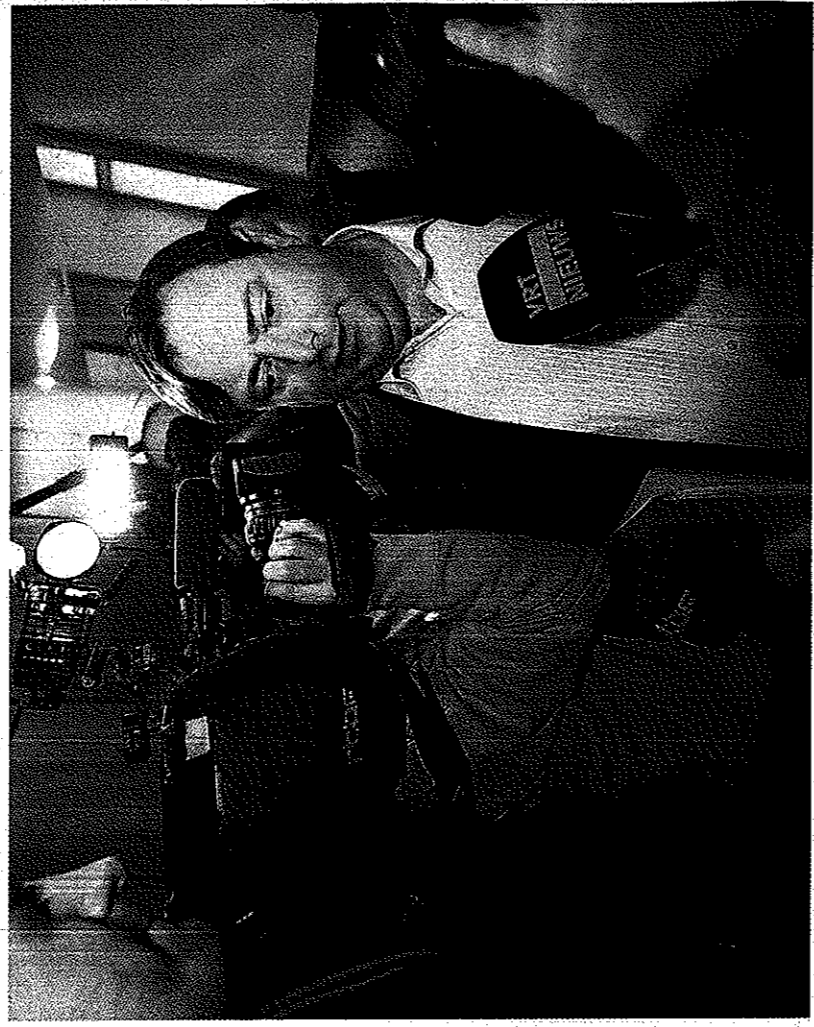
Ten eerste om een eenvoudige reden. Zoals sommige analisten verwacht hadden, hadden de missie en de nota van Bart De Wever niet de ambitie verduidelijking te brengen tussen de gesprekspartners of een synthese tussen hen te bewerkstelligen. Ze hadden tot doel de N-VA uit een moeilijke positie te halen en de Nederlandse partijen in een moeilijke positie te manoeuvreren tegenover hun Franstalige te-genhangers.

Ongeveer twee weken geleden, en voor het eerst sinds de verkiezingen van juni, leek de N-VA een beetje geïsoleerd te zijn. Ten aanzien van de Franstalige partijen, maar dat had weinig belang. Maar ook ten aanzien van de andere Nederlandse politieke formaties aan de onderhandelingsstafel. CD&V en SP.A betreurden de eenzijdige terugtrekking en het idee van een 'tabula rasa'. Sommige Vlaamse media stelden zich vragen bij het vermogen en de bereikbaarheid van de N-VA en van Bart De Wever om een akkoord te bereiken. Het was door dat isolement dat de N-VA de aanwijzing van Bart De Wever als 'verduidelijker' 'opgelegd' heeft aan de koning.

Isolement van de N-VA

Het klopt: de voorzitter van de N-VA was gebonden aan bepaalde missies, aan bepaalde gesprekspartners en aan een bepaalde timing. Maar dat was niet het belangrijkste. Door een onevenwichtige nota te presenteren, heeft Bart De Wever het isolement in Vlaanderen doorbroken en opnieuw een duidelijke linguïstische scheiding gecreëerd. De Nederlandse partijen kunnen de nota uiteraard enkel goedkeuren, wat ze in een lastig parket brengt in gesprekken met hun zusterpartijen.

De Vlaamse media hebben de nota van Bart De Wever gunstig ontvangen. En zoals verwacht hebben de Franstalige partijen gewaarschuwd te volgen. Welk belang heeft het dat de nota veel verder ging dan de vier thema's die waren afgebakend in het communiqué van het hof? Welk belang heeft het dat De Wever veel eerder communiceerde dan dat hij verslag uitbracht aan de koning? Het voornaamste doel van de N-VA is bereikt: zich opnieuw

De Vlaamse media hebben de nota-De Wever gunstig ontvangen, de Franstalige partijen niet. © bg

in het centrum van de Nederlandse politiek en media nestelen.

Maar waarom verworpen de Franstalige partijen ten gronde de tekst van de voorzitter van de N-VA? Ook op dat vlak om een uiteindelijk heel simpele reden: de ernstige onevenwichtigheid ervan. Zowel inzake de staatsherovorming, het thema Brussel als wat de bijzondere financieringswet betreft, hadden de Franstalige partijen twee 'positieve' eisen en lieten ze een afgebakende opening ten aanzien van de eisen van de Nederlandse partijen, die we de 'defensieve eisen' zouden kunnen noemen.

De twee positieve eisen waren de erkenning van het statuut van Brussel als gedeeltelijk zelfstandig gewest en de aanvaarding van een herfinanciering om Brussel in staat te stellen zijn taak als federale hoofdstad te vervullen,

en als hoofdstad van de twee grote gemeenschappen, als Europese en internationale hoofdstad. De voorgestelde herfinanciering staat ver van de verwachtingen en hangt gedeeltelijk af van een herziening van de verdeling van bevoegdheden tussen gewesten en gemeenschappen. Wat de erkenning van het regionale gegeven betreft, behelst het voorstel precies het tegenovergestelde: de justitie wordt regionaliseerd, behalve in Brussel, waar ze onder de autoriteit van de federale staat blijft vallen.

Onaanvaardbaar

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mag de gezinsbijslag beheren, waarbij de Franstalige en Nederlandse gemeenschapsministers een beslissende stem hebben! De tweetalige lijsten die voortlagen tijdens de onderhandelingen verdwijnen uit de voorstellen. Kortom, de voorstellen volgen de logica van een gemeenschappelijk bestuur van Brussel, en dat is onaanvaardbaar voor de Franstaligen.

Wat de bijzondere financieringswet betreft, neemt die zuiver en simpelweg de visies over van de politieke verantwoordelijken en wetenschappers met CD&V-signatuur en van de economen van de KU Leuven. Dat gebeurde zonder inachtneming van het tweede standpunt dat werd ingenomen door de werkgroep over dit thema, zonder inachtneming ook van de twaalf doelstellingen die tot tweemaal toe bekendgemaakt en aanvaard werden omtrent de filosofie van een nieuwe bijzondere financieringswet. Hoe kun je geloven dat de Franstalige partijen zonder slag of stoot een filosofie zullen aanvaarden die zo nadelig is voor de financiering van het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest?

De nota van Bart De Wever (N-VA) brengt de andere Vlaamse partijen in een moeilijke positie tegenover hun Franstalige zusterpartijen

WAAROM DE FRANSTALIGEN 'NON' ZEIDEN

Bart De Wever mag dan teleurgesteld zijn dat zijn nota door de Franstaligen werd verworpen, het voornaamste doel van de N-VA is volgens **PASCAL DELWIT** bereikt: 'zich opnieuw in het centrum van de Nederlandstalige politiek en media nestelen.'

Alles behalve verduidelijking

PASCAL DELWIT

Wie? Politicoloog aan het Centre d'étude de la vie politique van de ULB.

Wak? De Franstalige partijen hebben zich niet vergalopperd toen ze de nota van Bart De Wever verwierpen.

Waarom? De nota was onevenwichtig en diende vooral de Vlaamse frontvorming.

De Franstalige partijen die sinds juli betrokken zijn bij de onderhandelingen hebben de idee verworpen dat de nota, gepresenteerd door de 'verduidelijker' de basis kan zijn voor een compromis tussen de gesprekspartners. Vanwaar die weigering?

Ten eerste om een eenvoudige reden. Zoals sommige analisten verwacht hadden, hadden de missie en de nota van Bart De Wever niet de ambitie verduidelijking te brengen tussen de gesprekspartners of een synthese tussen hen te bewerkstelligen. Ze hadden tot doel de N-VA uit een moeilijke positie te halen en de Nederlandstalige partijen in een moeilijke positie te manoeuvreren tegenover hun Franstalige tegenhangers.

Ongeveer twee weken geleden, en voor het eerst sinds de verkiezingen van juni, leek de N-VA een beetje geïsoleerd te zijn. Ten aanzien van de Franstalige partijen, maar dat had weinig belang. Maar ook ten aanzien van de andere Nederlandstalige politieke formaties aan de onderhandelingsstafel. CD&V en SPA betreurden de eenzijdige terugtrekking en het idee van een 'tabula rasa'. Sommige Vlaamse media stelden zich vragen bij het vermogen en de bereidheid van de N-VA en van Bart De Wever om een akkoord te bereiken. Het was door dat isolement dat de N-VA de aanwijzing van Bart De Wever als 'verduidelijker' 'opgelegd' heeft aan de koning.

Isolément van de N-VA

Het klopt: de voorzitter van de N-VA was gebonden aan bepaalde missies, aan bepaalde gesprekspartners en aan een bepaalde timing. Maar dat was niet het belangrijkste. Door een onevenwichtige nota te presenteren, heeft Bart De Wever het isolement in Vlaanderen doorbroken en opnieuw een duidelijke linguïstische scheiding gecreëerd. De Nederlandstalige partijen kunnen de nota uiteraard enkel goedkeuren, wat ze in een haastig parket brengt in gesprekken met hun zusterpartijen.

De Vlaamse media hebben de nota van Bart De Wever gunstig ontvangen. En, zoals verwacht hebben de Franstalige partijen geweigerd te volgen. Welk belang heeft het dat de nota veel verder ging dan de vier thema's die waren afgesproken in het communiqué van het hof? Welk belang heeft het dat De Wever veel eerder communiceerde dan dat hij verslag uitbracht aan de koning? Het voornaamste doel van de N-VA is bereikt: zich opnieuw

'Van zoveel artiesten begrijp ik niet wat ze bezielt. Moedig zijn ze wel, want als ik zo zou schilderen, zou ik me in de Theems verdrinken.'

Schilder **MICHAËL BORREMANS** bewondert de moed van zijn minder getalenteerde collega's (in De Morgen).

De Vlaamse media hebben de nota-De Wever gunstig ontvangen, de Franstalige partijen niet. © bg

in het centrum van de Nederlandstalige politiek en media nestelen.

Maar waarom verworpen de Franstalige partijen ten gronde de tekst van de voorzitter van de N-VA? Ook op dat vlak om een uiteindelijk heel simpele reden: de ernstige onevenwichtigheid ervan. Zowel inzake de staatsherovorming, het thema Brussel als wat de bijzondere financieringswet betreft, hadden de Franstalige partijen twee 'positieve' eisen en lieten ze een afgehakende opening ten aanzien van de eisen van de Nederlandstalige partijen, die we de 'defensieve eisen' zouden kunnen noemen.

De twee positieve eisen waren de erkenning van het statuut van Brussel als gedeeltelijk zelfstandig gewest en de aanvaarding van een herfinanciering om Brussel in staat te stellen zijn taak als federale hoofdstad te vervullen,

Onaanvaardbaar

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mag de gezinsbijslag beheren, waarbij de Franstalige en Nederlandstalige gemeenschapsministers een beslissende stem hebben! De tweetalige lijst die voorlagen tijdens de onderhandelingen verdwynen uit de voorstellen. Kortom, de voorstellen volgen de logica van een gemeenschappelijk bestuur van Brussel, en dat is onaanvaardbaar voor de Franstaligen.

Wat de bijzondere financieringswet betreft, neemt die zuiver en simpelweg de vistes over van de politieke verantwoordelijken en wetenschappers met CD&V-signatuur en van de economisten van de KU Leuven. Dat gebeurt zonder inachtneming van het tweede standpunt dat werd ingenomen door de werkgroep over dit thema, zonder inachtneming ook van de twaalf doelstellingen die tot tweemaal toe bevestigd gemaakt en aanvaard werden omtrent de filosofie van een nieuwe bijzondere financieringswet. Hoe kun je geloven dat de Franstalige partijen zonder slag of stoot een filosofie zullen aanvaarden die zo nadelig is voor de financiering van het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest?

De nota van Bart De Wever (N-VA) brengt de andere Vlaamse partijen in een moeilijke positie tegenover hun Franstalige zusterpartijen